

לימוד בכתובים

ידיעת הכול

אלוהים מכיר את חיינו
ממצב האדם אל התקווה הנצחית בישוע המשיח

הותאם בידי: רופרטו בראבו בנאבנטה (R.B.B.)

Ruperto Bravo Benavente (R.B.B.)

Reina Valera 1960

Francisco Lacueva

Nuevo Testamento Interlineal Griego-Español

2026

תוכן העניינים

3	מבוא וקטעי היסוד
4	1. מטרת הלימוד והנחיות לקריאה
5	2. אלוהים יודע את הכול
6	3. נוכחות אלוהים ובחינת הלב
7	4. כבוד האדם והנצח
8	5. חטא ואחריות אישית
9	6. הבשורה ומעשה המשיח
10	7. תשובה ואמונה בישוע המשיח
11	8. חסד והצדקה
12	9. טבילה וחיי תלמיד
13	10. חותם הרוח והביטחון במשיח
14	11. חיי עולם וצמיחה באמונה
15	12. מוות ותקווה עם המשיח
16	13. תחיית המתים ושיבת האדון
17	14. משפט המשיח והכס הלבן הגדול
18	15. שאול והמוות השני
19	16. בריאה חדשה וסיכום רוחני
20	התנגדויות ושאלות נפוצות
22	שאלות ללימוד אישי או קבוצתי
23	ביבליוגרפיה ואופן בדיקת המקורות
24	נספח חזותי משלים
25	אינפורמיקה של הלימוד
26	תמצית קורות החיים של המלקט

מבוא וקטעי היסוד

אלוהים מכיר את חיינו בשלמות וקורא לנו לפיוס עמו באמצעות ישוע המשיח. לימוד זה מרכז את היסודות המקראיים של ידיעתו המוחלטת ומסביר את הקשר בינם לבין חטא, חסד, אמונה ותקווה נצחית. המטרה היא לאפשר קריאה מדויקת ובעלת אופי של ליווי רוחני, גם למי שאין בידיו עותק של הכתובים.

קטעי היסוד: תהילים 139; תהילים 147:5; אל העברים 16-12:4; הראשונה אל הקורינתים 4-1:15; אל האפסים 10-8:2; אל האפסים 14-13:1; ההתגלות 5-1:21.

ההפניות מזהות את הטקסטים שבכתובים. הסיכומים וההסברים הם ניסוחים של מערכת הלימוד, ולא ציטוטים מילוליים מתוך Reina Valera 1960 או התרגום הבין־שורי. ניסוח שנבדק אצל לקואבה מצוין עם מיקומו. ההוראה נבחנת לפי ההקשר המיידני ולפי כלל הכתובים.

1. מטרת הלימוד והנחיות לקריאה

טקסטים ישירים וסיכומיהם

תהילים 6-1:139: אלוהים מכיר את מחבר המזמור, את מעשיו ואת מחשבותיו. אל העברים 16-4:12: דבר האלוהים חושף את הלב; המשיח מאפשר לנו להתקרב לכס החדס.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

יוחנן 31-20:30: העדות על ישוע מובילה לאמונה ולחיים. אל הרומים 4:15: הכתובים מלמדים אותנו ומחזקים את התקווה.

הסבר הטקסט

לימוד זה מסביר את ידיעתו המוחלטת של אלוהים ואת הקשר בינה לבין מצב האדם, הישועה והתקווה הנצחית. הטקסטים הישירים מציגים את הנושא הנלמד; הטקסטים המשלימים מרחיבים את משמעותו. הסיכומים הם ניסוחים של מערכת הלימוד, ולא ציטוטים מילוליים. יש לקרוא כל קטע בהקשרו.

הקשר תיאולוגי

ידיעת אלוהים כשלעצמה אינה מספקת הסבר מלא לכל האירועים העתידיים. התרשים מארגן נושאים; הכתובים הם הבסיס להוראה.

יישום לחיי האמונה

קראו בנחת, בדקו את ההפניות והבחינו בין דברי הטקסט לבין מסקנות פרשניות. המטרה היא להכיר את אלוהים ולמצוא מנוחה במשיח.

2. אלוהים יודע את הכול

טקסטים ישירים וסיכומיהם

תהילים 6-1:139: אלוהים מכיר מעשים, מחשבות ומילים עוד לפני אמירתן. תהילים 5:147: הבנתו אינה מוגבלת. הראשונה ליוחנן 20-3:19: אלוהים יודע את הכול והוא גדול מלבנו.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

ישעיהו 9-46:10: אלוהים מודיע את תכליתו ומקיים אותה. אל העברים 13:4: כל נברא גלוי לפניו. יוחנן 25-2:24: ישוע יודע מה נמצא בתוך האדם.

הסבר הטקסט

ידיעה מוחלטת היא המונח התיאולוגי המציין את ידיעתו השלמה של אלוהים. תהילים 139 מתאר אדם המוכר לבוראו; תהילים 147 קושר ידיעה זו לכוחו של אלוהים. האיגרת הראשונה ליוחנן מדברת על לב העלול להאשים אותנו ומפנה אותנו לאלוהים. אין לצמצם את ההקשרים השונים לנוסחה אחת.

הקשר תיאולוגי

הכרת חטא אינה אישור לחטא ואינה גרימתו. הקשר בין ידיעה, ריבונות וחירות האדם מצריך לימוד נוסף; ידיעתו של אלוהים אינה מבטלת אחריות אישית.

יישום לחיי האמונה

התקרבו בכנות. אלוהים מכיר את אשמתכם ואת סבלכם; אפשר להתוודות בלי להעמיד פנים ולבקש עזרה בלי להסתיר פצעים.

3. נוכחות אלוהים ובחינת הלב

טקסטים ישירים וסיכומיהם

תהילים 23-24, 12-139:7: שום מרחק אינו מרחיק את מחבר המזמור מאלוהים; הוא מבקש בחינה והדרכה. ירמיהו 10-17:9: הלב עלול להטעות, ואלוהים בוחן אותו.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

מתי 6:1-6: האב רואה את הנסתר ומתנגד לאדיקות שנועדה להרשים. הראשונה לפטרוס 5:7: אפשר להפקיד בידיו את דאגותינו, משום שהוא דואג לנו.

הסבר הטקסט

ידיעה מוחלטת ונוכחות בכול קשורות זו לזו, אך הן מושגים שונים: אלוהים יודע בשלמות, ונוכחותו אינה מוגבלת למרחב. התפילה בסוף המזמור הופכת אמת זו לבקשת הדרכה. ירמיהו חושף ביטחון המופנה למקום הלא נכון והטעיה עצמית.

הקשר תיאולוגי

בחינת אלוהים חושפת צביעות ומאפשרת קשר כן. תפילה אינה מוסרת לאלוהים מידע שאינו יודע; היא מבטאת תלות, שותפות ואמון.

יישום לחיי האמונה

התפללו על מה שעליכם להכיר בו או לתקן. כאשר נגרם נזק, בקשו עצה אחראית; אל תשתמשו בווידי כדי להתחמק מהשלכות.

4. כבוד האדם והנצח

טקסטים ישירים וסיכומיהם

בראשית 27-26:1: האדם נברא בצלם אלוהים. קהלת 11-1:3: לחיים זמנים שונים; אלוהים נתן בלב האדם הכרה בנצח, אך האדם אינו מסוגל להבין את כל מעשיו.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

תהילים 8-3:8: האדם מקבל כבוד ואחריות בתוך הבריאה. קהלת 7:12: המוות מתואר כשיבת העפר ושיבת הרוח לאלוהים.

הסבר הטקסט

כבוד האדם נובע מהבורא ושייך לכל אדם. קהלת מצביע על גבולות ידיעתנו ועל מורכבות הזמן. ההתייחסות לנצח אינה הגדרה שלמה של הנפש או של אלמותיותה. גם קהלת 12 אינו מלמד, כשלעצמו, שכל אדם נושע.

הקשר תיאולוגי

התקווה לעתיד מתבהרת לאורך הכתובים ובמשיח ובתחיית המתים. יש להבחין בין היות האדם נברא של אלוהים לבין היותו מפויס עמו.

יישום לחיי האמונה

כבדו כל אדם, גם מי שחושב אחרת. הקשיבו בסבלנות לשאלות על המוות והפנו את השואלים להבטחות המשיח.

5. חטא ואחריות אישית

טקסטים ישירים וסיכומיהם

אל הרומים 26-9:3: יהודים ובני עמים אחרים נתונים תחת החטא; אלוהים מציע הצדקה בחסדו. יחזקאל 19-23, 4-1:18: כל אדם אחראי לחטאו; אלוהים קורא לשוב אליו.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

קהלת 7:20: אין אדם העושה תמיד טוב ואינו חוטא. אל הרומים 6:23: החטא מוביל למוות, ואלוהים מעניק חיים במשיח. יעקב 15-1:13: אלוהים אינו מפתה לרע; תשוקה חוטאת מולידה חטא.

הסבר הטקסט

האיגרת אל הרומים אינה טוענת שכל מעשה חמור באותה מידה. היא מלמדת שאין לאדם צדקה עצמית המספיקה להושיעו. יחזקאל משיב למשל על אשמה שעוברת בירושה ומדגיש אחריות אישית. המילה נפש שם מתייחסת לאדם; הקטע לבדו אינו מוכיח כיליון ואינו מסביר את כל המצב לאחר המוות.

הקשר תיאולוגי

אשמה ממשית מחייבת סליחה ופיסוס. ידיעת אלוהים חושפת את החטא; הבשורה מודיעה את המענה שהוא מעניק.

יישום לחיי האמונה

הכירו במעשיכם הפסולים בלי לבוז לעצמכם כבני אדם. התוודו, בקשו לתקן כשנדרש, וקבלו את הזמנת המושיע.

6. הבשורה ומעשה המשיח

טקסטים ישירים וסיכומיהם

הראשונה אל הקורינתים 15:1-8: המשיח מת בעד חטאינו, נקבר, קם לתחייה ונראה לעדים. אל הרומים 5:6-11: מותו מגלה אהבה ומביא פיוס.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

ישעיהו 53:4-6: העבד נושא סבל ואשמה של אחרים. הראשונה לפטרוס 2:24: המשיח נשא את חטאינו ומכוון לחיים של צדקה. אל העברים 10:10-14: קורבנו מוצג כחד־פעמי וכמספיק.

הסבר הטקסט

פאולוס מוסר אירועים, ולא רק עצות דתיות. מות המשיח, קבורתו ותחייתו הם בסיס המסר שקיבל והכריז. הראשונה אל הקורינתים 15 משיבה לשלילת התחייה. ישעיהו 53 נקרא בזיקה למשיח על פי עדות השליחים, תוך שמירת הקשרו הספרותי.

הקשר תיאולוגי

האמונה מקבלת את מעשה המשיח; היא אינה מוסיפה זכות ואינה חוזרת על קורבנו. התקווה מבוססת על המושיע החי.

יישום לחיי האמונה

כאשר העבר מכביד עליכם, שובו לבשורה. הצלב מגלה את חומרת החטא ואת אהבת אלוהים; התחייה מחזקת את התקווה.

7. תשובה ואמונה בישוע המשיח

טקסטים ישירים וסיכומיהם

מרקוס 15:14-1: ישוע מבשר על המלכות וקורא לשוב בתשובה ולהאמין בבשורה. מעשי השליחים 21:17-20: פאולוס מסכם את עדותו כתשובה אל אלוהים ואמונה בישוע המשיח.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

לוקס 47:24-46: המשיח שקם לתחייה קושר את מעשהו להכרזה על תשובה וסליחה. יוחנן 6:14: ישוע הוא הדרך אל האב. מעשי השליחים 34:16-30: הסוהר שומע את הקריאה להאמין ומקבל הוראה עם בני ביתו.

הסבר הטקסט

תשובה מכירה באמת של מצבנו לפני אלוהים; אמונה בוטחת במשיח. אין הן תשלום רוחני. הגדרה אטימולוגית אינה ממצה את משמעות התשובה בכתובים; יש להבינה בתוך הכרזת הבשורה. ההבטחה לסוהר אינה אומרת שבני משפחתו נושעים אוטומטית בלי לשמוע ולהשיב.

הקשר תיאולוגי

תגובת האדם מקבלת את החסד; עוצמת הרגש אינה הבסיס לקבלתו לפני אלוהים.

יישום לחיי האמונה

אל תחכו לייצר דמעות או חוויה יוצאת דופן. בואו בכנות אל המשיח ובקשו להבין את הבטחתו.

8. חסד והצדקה

טקסטים ישירים וסיכומיהם

אל האפסים 10-8:2: הישועה היא מתנה בחסד באמצעות אמונה; מעשים טובים באים בעקבותיה כיעוד החיים החדשים. אל הרומים 28-3:24 ו-1:5: אלוהים מצדיק על יסוד המשיח ומעניק שלום.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

אל הרומים 5-4:4: הצדקה אינה נחשבת לשכר על מעשים. אל הגלטים 16:2: האדם אינו מוצדק באמצעות מעשי התורה. אל טיטוס 7-4:3: הישועה נובעת מרחמי אלוהים.

הסבר הטקסט

ההצדקה מכריזה על קבלת החוטא במשיח; היא אינה טוענת שהתנהגותו כבר מושלמת. אל האפסים מסדרת חסד ומעשים בסדר הנכון: המעשים הם פרי ויעוד, לא מחיר. האמירה על המתנה באפסים 2 אינה מכריעה, לבדה, את כל הדיונים הדקדוקיים בנוגע לאמונה.

הקשר תיאולוגי

הצדקה והתקדשות קשורות, אך יש להבחין ביניהן. הקבלה תומכת בצמיחה; הצמיחה אינה מחליפה את מעשה המשיח.

יישום לחיי האמונה

צייתו מתוך הכרת תודה. כשאתם נכשלים, התוודו ובקשו שיקום בלי לנסות לקנות סליחה במאמץ דתי.

9. טבילה וחיי תלמיד

טקסטים ישירים וסיכומיהם

מתי 20-18:28: ישוע מצווה לעשות תלמידים, להטביל וללמד. מעשי השליחים 48-43:10: השומעים מקבלים את רוח הקודש לפני הטבילה במים.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

אל הרומים 4-1:6: הזיקה למותו ולתחייתו של המשיח היא בסיס לחיים חדשים. הראשונה לפטרוס 22-21:3: הקטע קושר טבילה, מצפון ותחייה; הוא שולל הבנה של רחיצת הגוף בלבד.

הסבר הטקסט

הטבילה היא תגובה שהמשיח ציווה עליה, ולא פרט שאפשר לבטל. מעשי השליחים 10 מבחין בין קבלת הרוח לבין הטקס במים. רומים 6 ופטרוס א' 3 מפורשים בדרכים שונות במסורות נוצריות, ויש לקרוא אותם בשלמות. אין הם מתירים לייחס למים כוח שאינו תלוי במושיע.

הקשר תיאולוגי

התרשים מציג טבילה כביטוי לציות ולזיקה למשיח, ושומר על החסד כבסיס ההצדקה.

יישום לחיי האמונה

קבלו הוראה והשתתפו מתוך הבנה. הקהילה צריכה ללוות את התלמיד בסבלנות, בלי הבטחות אוטומטיות ובלי לחץ לא ראוי.

10. חותם הרוח והביטחון במשיח

טקסטים ישירים וסיכומיהם

אל האפסים 1:13-14: שמיעת הבשורה והאמונה קשורות לחותם הרוח ולערבות הירושה. אל האפסים 4:30: החותם מכון ליום הגאולה, לצד הקריאה שלא להעציב את רוח הקודש.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

יוחנן 10:27-30: המשיח מעניק חיי עולם ושומר על צאנו. אל הרומים 8:31-39: אהבת אלוהים במשיח מחזקת את המאמין. השנייה אל הקורинתים 1:21-22: אלוהים מאשש, חותם ומעניק את הרוח.

הסבר הטקסט

החותם מבטא שייכות וערבות לירושה העתידית. הביטחון נשען על נאמנות אלוהים, ולא על יציבות רגשית. אזהרות הכתובים קוראות להתמדה ולבחינת הצהרת האמונה; אין לרוקן אותן ממשמעות. ביטחון במסגרת ליווי רוחני מופנה למי שבוטח באמת במשיח.

הקשר תיאולוגי

באפסים 1:13 משתמש לקואבה בביטוי הספרדי *fuisteis sellados*, שמשמעותו נחתמתם (עמוד מודפס 759; עמוד 765 בקובץ PDF). נוסח זה נבדק ותומך בהתבוננות בטקסט; מסקנות תיאולוגיות מחייבות את מלוא ההקשר.

יישום לחיי האמונה

נוחו במשיח וקחו את התנהגותכם ברצינות. התוודו על חטא ובקשו עזרה; ביטחון אינו היתר לפגוע באחרים.

11. חיי עולם וצמיחה באמונה

טקסטים ישירים וסיכומיהם

יוחנן 3-17:1: חיי עולם קשורים להכרת האב וישוע המשיח. יוחנן 5:24: השומע והמאמין מקבל חיים ועבר מן המוות לחיים.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

אל טיטוס 2:11-14: החסד מחנך לחיים של יראת אלוהים בזמן שאנו מצפים למשיח. אל הגלטים 5:16-25: הרוח מצמיחה פרי ומתנגדת לתשוקות הבשר. הראשונה ליוחנן 2:2-1:8: המאמין מתוודה ומוצא במשיח מליץ יושר.

הסבר הטקסט

חיי עולם מתחילים כקשר וכמתנה הניתנים במשיח וממתינים למלואם בעתיד. הכרת האב היא אישית, אך אינה מוציאה את האמת שנגלתה. התקדשות מחייבת תלות ברוח; אין היא מבטיחה שלמות מיידית או היעלמות אוטומטית של המאבקים.

הקשר תיאולוגי

התרשים מחליף את הטענה שאין זמן בתיאור של שותפות עם אלוהים. הכתובים אינם מחייבים לפתור פילוסופית את חוויית הזמן כדי לבטוח בהבטחת החיים.

יישום לחיי האמונה

טפחו תפילה, קריאה וקשר קהילתי. בחנו צמיחה גם לפי יושר, סבלנות ויחס לזולת, והימנעו מהשוואות משפילות.

12. מוות ותקווה עם המשיח

טקסטים ישירים וסיכומיהם

אל הפיליפים 1:20-24: פאולוס שוקל לעזוב את החיים ולהיות עם המשיח, אך המשיח שירותו מועיל לקהילה. השנייה אל הקורינתים 5:1-8: הוא מצפה לחיים בעתיד ובטוח בתקוותו להיות עם האדון.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

לוקס 23:39-43: ישוע מבטיח לאדם הפונה אליו להיות עמו בגן עדן. אל העברים 9:27-28: מוות ומשפט קשורים לקורבן היחיד של המשיח. יוחנן 35-11:25: ישוע מכריז על תחייה ובוכה לנוכח המוות.

הסבר הטקסט

הקטעים תומכים בתקווה להיות עם המשיח לאחר המוות. יש להבחין בין מצב זה לבין תחייה גופנית ובריאה חדשה. יש הבדלים בפרשנות הנוצרית של מצב הביניים; כאן נבחרת הקריאה של שותפות מודעת עם המשיח, תוך הכרה שהטקסטים אינם מתארים כל פרט.

הקשר תיאולוגי

התקווה מאפשרת להתאבל. המוות נותר אויב; המשיח מבטיח להכריעו ולאסוף את השייכים לו.

יישום לחיי האמונה

לזו אבלים בנוכחות ובהקשבה. אל תכריזו על ודאות בנוגע לייעודו של אדם אם אינכם יכולים לאמתה; הכריזו בנאמנות את הבטחת המשיח.

13. תחיית המתים ושיבת האדון

טקסטים ישירים וסיכומיהם

הראשונה אל הקורинתיים 42-54, 15:20-26: המשיח הוא ראשית התחייה; השייכים לו יקבלו תחייה וקיום שאינו נשחת. הראשונה אל התסלוניקים 4:13-18: המתים במשיח קמים והמאמינים נאספים עם האדון.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

יוחנן 3:1-14: ישוע מבטיח לקבל את השייכים לו. אל הפיליפים 3:20-21: הוא ישנה את גופנו. יוחנן 5:28-29: תהיה תחייה לחיים ותחייה למשפט. ההתגלות 16:11-19: המשיח מופיע כמלך מנצח.

הסבר הטקסט

התקווה כוללת את הגוף ואינה מוגבלת להישרדות הנפש. הראשונה אל התסלוניקים משיבה לכאב על מאמינים שמתו וקוראת לנחם זה את זה. היא אינה קובעת תאריך. התרשים אינו יכול לקבוע את כל מרווחי הזמן של אחרית הימים.

הקשר תיאולוגי

הלימוד מבחין בין לקיחת המאמינים לבין הופעתו המפוארת של האדון, במסגרת פרשנות של שיבה לפני מלכות אלף השנים ולקיחת הקהילה לפני הצרה. המיקום לפני הצרה הוא מסקנה פרשנית משולבת, ולא משפט מפורש בתסלוניקים א'. 4.

יישום לחיי האמונה

המתינו בנאמנות ושרתו. הימנעו מתאריכים ומספקולציות המעוררים פחד; ההבטחה נועדה לחזק נחמה והתמדה.

14. משפט המשיח והכס הלבן הגדול

טקסטים ישירים וסיכומיהם

השנייה אל הקורינתים 10-9:5: המאמינים מופיעים לפני המשיח ונותנים דין וחשבון על חייהם. ההתגלות 15-11:20: המתים מופיעים לפני הכס הלבן הגדול; ספרים נפתחים, ובהם ספר החיים.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

אל הרומים 12-10:14: כל אחד ייתן דין וחשבון לאלוהים, ולכן אין לבוז לאח באמונה. הראשונה אל הקורינתים 15-10:3: המעשה נבחן, והשכר מובחן מהישועה. אל הרומים 1:8: אין הרשעה למי שנמצאים במשיח.

הסבר הטקסט

הראשונה אל הקורינתים 3 עוסקת ישירות בבונים על יסוד המשיח בקהילה; יישומה לשירות הנוצרי חייב לשמור על הקשר זה. ההתגלות 20 מתארת סצנה אחרת. הפרשנות שנבחרה מבחינה בין המשפטים; החץ בין התמונות אינו אומר שכל אדם עובר בשניהם ברצף.

הקשר תיאולוגי

אפשר ללמד יחד אחריות וביטחון. בחינת המעשים אינה הופכת זכות אנושית לבסיס ההצדקה.

יישום לחיי האמונה

שרתו ביושר ובענווה. אל תשתמשו במשפט כדי לשלוט באחרים או כדי להחליף בחינה של חייכם.

15. שאול והמוות השני

טקסטים ישירים וסיכומיהם

לוקס 31-19:16: סיפור העשיר ואלעזר מתאר נחמה, ייסורים והפרדה שהדמויות אינן יכולות לחצות. ההתגלות 15-13:20: המוות והשאול מוסרים את מתייהם ומושליכם לאגם האש, שהוא המוות השני.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

מתי 46-31:25: משפט בן האדם מוביל לייעודים מנוגדים. ההתגלות 8:21: המוות השני קשור למשפט על חטא. השנייה לפטרוס 9:3: סבלנות אלוהים קוראת לתשובה.

הסבר הטקסט

המונחים שאול, גיהנום ואגם האש אינם זהים בכל הקשר. לוקס 16 אינו מפה פיזית מקיפה. מתי 25 קושר משפט ליחס אל אחי המלך, שזהותם מפורשת בדרכים שונות. אין לבודד את הסצנה כדי ללמד ישועה הנקנית במעשים.

הקשר תיאולוגי

חומרת המשפט הסופי נשמרת בלי להמציא פרטים. חילוקי דעות נוצריים על טבעו מחייבים שיחה מכבדת ובחינת כלל הכתובים.

יישום לחיי האמונה

דברו בחמלה. האזהרה צריכה ללוות את בשורת הפיוס ולעולם לא להפוך למופע או למניפולציה.

16. בריאה חדשה וסיכום רוחני

טקסטים ישירים וסיכומיהם

ההתגלות 21:1-5: אלוהים שוכן עם עמו; המוות, האבל והכאב נעלמים. ההתגלות 22:1-5: העיר מקבלת חיים, אור ונוכחות אלוהים.

טקסטים משלימים וסיכומיהם

השנייה לפטרוס 3:13: אנו מצפים לשמים חדשים ולארץ חדשה שבהם שוכנת צדקה. אל הרומים 8:18-25: הבריאה ממתונה לשחרור והמאמין לגאולת הגוף.

הסבר הטקסט

התקווה הסופית כוללת בריאה מחודשת ושותפות עם אלוהים. הדימויים האפוקליפטיים מבטאים כבוד ושלמות; אין הם מאפשרים לשחזר כל פרט כתצלום העתיד. הסבל הנוכחי ממשי, אך אינו המילה האחרונה למי ששייכים למשיח.

הקשר תיאולוגי

אלוהים מכיר אותנו בשלמות; מצבנו זקוק לחסד; המשיח מת וקם; האמונה מקבלת את מעשהו; הרוח מחזקת את התקווה עד להשלמה. זהו החוט המאחד את הלימוד.

יישום לחיי האמונה

בואו בכנות אל המשיח. אם אתם כבר מאמינים, התמידו בהכרת תודה: דאגו למשפחה, נהגו בצדק, תקנו נזק ולוו את הסובלים. התקווה העתידית מזינה את האהבה בהווה.

התנגדויות ושאלות נפוצות

אם אלוהים מכיר את העתיד, האם אנו אחראים?

ידיעת אלוהים אינה אישור לרע ואינה גרימתו. יעקב 1:13-15 שומר על אחריות האדם. הקשר בין ריבונות לחירות מחייב לימוד נוסף; חץ בטרשים אינו יכול להכריע בו.

מדוע להתפלל אם אלוהים כבר יודע הכול?

מתי 6:8-13 קושר את ידיעת האב להזמנה להתפלל. התפילה מבטאת תלות ושותפות, ולא מסירת מידע שחסר לאלוהים.

האם הנצח בלב מוכיח את כל תורת הנפש?

לא. קהלת 3:11 מתאר גם את מגבלות הבנתנו. מסקנות על מוות, תחייה וייעוד נצחי דורשות קטעים נוספים.

האם האמונה משלימה קורבן שאינו מספיק?

לא. האמונה מקבלת את מעשה המשיח. אל האפסים 2:8-10 מבחינה בין מתנת הישועה לבין המעשים הבאים בעקבותיה כפרי.

האם מעשים טובים אינם חשובים?

יש להם חשיבות ממשית בחיי תלמיד ובשירות. יעקב 2:14-26 מתעמת עם הצהרת אמונה שאינה מניבה פרי; אין להשתמש בו כדי להפוך ישועה לשכר על זכויות.

האם הטבילה מבטיחה ישועה אוטומטית?

אין לייחס למים יעילות אוטומטית כזו. מעשי השליחים 10:43-48 מבחין בין קבלת הרוח לטבילה. הראשונה לפטרוס 3:21 דורשת לקרוא על המצפון ועל התחייה לצד הטבילה.

המשך השאלות

האם הביטחון במשיח מתיר חיים חסרי אחריות?

לא. אל האפסים 32-4:30 קושר חותם, התנהגות, סליחה וטוב לב. האזהרות נלקחות ברצינות; הביטחון נשען על המשיח וקורא להתמדה.

האם כל אדם עובר בשני המשפטים בזה אחר זה?

התרשים אינו קובע רצף כזה. ההסבר מבחין בין משפט המשיח לבין הכס הלבן הגדול לפי הקשריהם של קורינתים ב' 5 וההתגלות 20.

האם שאול ואגם האש הם אותו הדבר?

ההתגלות 14-13:20 מבחינה ביניהם: השאול מוסר את מתיו ולאחר מכן מושלך לאגם האש. תמונות אינן מחליפות הבחנה זו בטקסט.

האם הלימוד יכול לקבוע תאריך לשיבת המשיח?

לא. מתי 24:36 ומעשי השליחים 1:7 מונעים הפיכת התקווה ללוח זמנים ודאי. הקריאה היא להישאר נאמנים ולשרת.

האם אפשר לדעת את הייעוד הנצחי של כל אדם?

אין לנו גישה מלאה ללבו של הזולת. אפשר להכריז את ההבטחות והאזהרות שבכתובים; המשפט המושלם שייך לאלוהים.

האם התרגומים הם נוסחים רשמיים חדשים של הכתובים?

לא. אלה תרגומים של הלימוד ושל סיכומיו. Reina Valera 1960 נותרת המקור הביבליוגרפי הבסיסי; הסיכומים אינם מחליפים מהדורה של הכתובים.

שאלות ללימוד אישי או קבוצתי

1. מה ההבדל בין ידיעת החטא בידי אלוהים לבין אישורו?
2. מה קובע קהלת 3:11, ואילו שאלות אינו פותר לבדו?
3. אילו אירועים מרכיבים את הבשורה בקורינתים א' 15?
4. כיצד אל האפסים 2 מבחינה בין ישועה למעשים טובים?
5. מה מלמדים הקטעים על חותם הרוח?
6. כיצד תלוו אדם באבל בלי להמציא ודאות?
7. מדוע חשוב להבחין בין המשפטים ובין המונחים על המצב העתידי?
8. איזה מעשה ממשי של אהבה ואחריות נדרש בחייכם היום?

ביבליוגרפיה ואופן בדיקת המקורות

הכתובים. Reina Valera 1960 מקור היסוד לפי ספר, פרק ופסוק; אין מייחסים הוצאה לאור למהדורה שלא נמסרה. הסיכומים בעברית הם ניסוחים של מערכת הלימוד.

Lacueva, Francisco. Nuevo Testamento Interlineal Griego-Español. Editorial CLIE. העותק שנמסר: זכויות יוצרים 1984; הפקדה חוקית 1990; ISBN 84-7228-877-3.

בדיקה מאומתת: אל האפסים 1:13, עמוד מודפס 759, עמוד 765 בקובץ PDF; אל האפסים 4:30, עמוד מודפס 769, עמוד 775 בקובץ PDF. מספור הקובץ כולל את עמודי המבוא.

Omnisciencia. הנרטיב הרוחני והתרשים המשופר שנמסרו, 23 עמודים. הם משמשים רקע לנושא ומקור לנספח החזותי, ולא סמכות עצמאית מעבר לכתובים.

נספח חזותי משלים

קריאה חזותית משלימה. ההבחנות התיאולוגיות מפורטות בנרטיב.

התרשים המקורי בספרדית נשמר כתמונת מקור. החצים הם אמצעי הוראה. הקשר החזותי בין שני המשפטים אינו אומר שכל אדם מופיע בשניהם ברצף. התיבה על השאול מסמכת נושא המחייב לקרוא את לוקס 16 ואת ההתגלות 20 בהקשריהם.

ידיעת הכול

אלוהים מכיר את חיינו

ממצב האדם אל התקווה הנצחית בישוע המשיח

3. חטא ואחריות

אל הרומים 3:23 • יחזקאל 18:20
כולנו זקוקים לסליחה. כל אדם אחראי לחטאו לפני אלוהים.

2. כבוד האדם והנצח

בראשית 1:26-27 • קהלת 3:11
אנו נושאים את צלם אלוהים. הנצח בלב אינו מגדיר לבדו אלמותיות.

1. אלוהים מכיר את הלב

תהילים 6-139 • אל העברים 4:13
אלוהים מכיר מחשבות ומעשים. אפשר להתקרב אליו בכנות.

6. הצדקה בחסד

אל הרומים 5:1 • אל האפסים 2:8-10
הישועה היא מתנה המתקבלת באמונה. מעשים טובים הם פרי, לא מחיר.

5. תשובה ואמונה

מרקוס 1:15 • מעשי השליחים 20:21
אנו מכירים בצורך שלנו לפני אלוהים ובוטחים בישוע המשיח.

4. המשיח מת וקם לתחייה

קורינתים א' 15:1-4
הוא מת בעד חטאינו, נקבר וקם. מעשהו הוא בסיס תקוותנו.

9. חיי עולם וצמיחה

יוחנן 17:3 • אל הגלטים 5:22-25
חיי עולם הם שותפות עם אלוהים. הרוח מצמיחה בנו אהבה וסבלנות.

8. חתומים ברוח הקודש

אל האפסים 4:30 • 1:13-14
הרוח מציינת את שייכותנו לאלוהים וערבה לירושו. נחיה באחריות.

7. טבילה וחיי תלמיד

מתי 28:19-20 • מעשי השליחים 10:43-48
הטבילה מבטאת ציות וזיקה למשיח; היא אינה קונה ישועה.

12. שמים חדשים וארץ חדשה

ההתגלות 21:1-5; 22:1-5
אלוהים ישכון עם עמו. המוות והאבל יסתיימו; התקווה מזינה אהבה בהווה.

11. משפטים שיש להבחין ביניהם

קורינתים ב' 5:10 • ההתגלות 20:11-15
משפט המשיח והכס הלבן הגדול הם סצנות שונות. גם שאלו ואגם האש נבדלים.

10. תחייה ותקווה

קורינתים א' 15:42-54 • תסלוניקים א' 4:13-18
המשיח יקים את השייכים לו ויאסוף אותם אליו. ההבטחה מנחמת.

הותאם בידי: רופרטו בראבו בנאבנטה (R.B.B.)

Reina Valera 1960 • Francisco Lacueva • התרגום הכינ'שורי יוניט-ספרדי

סיכומים ולא ציטוטים מילוליים. התמונות הן אמצעי הוראה.

תמצית קורות החיים של המלקט

רופרטו ברבאבו בנאבנטה (R.B.B.)

RUPERTO BRAVO BENAVENTE

מפתח פרויקטים בכיר ומומחה להנדסת תהליכים, בעל יותר מ-40 שנות ניסיון בבנייה הטכנית והפיננסית של מערכים תעשייתיים, מתחמי חקלאות ומזון ותשתיות קריטיות.

מתמחה בחידוש מודלים להשקעה ובהטמעת טכנולוגיות מתקדמות — שיחול, קריוגניקה ו-HIMSS 7 — תוך התמקדות בכדאיות כלכלית לפי הסטנדרטים הבין-לאומיים של לשכת המסחר הבין-לאומית בפריו (ICC).

מתגורר בבואנוס איירס, ארגנטינה. מלקט ואחראי לעריכת חומרי לימוד מקראיים וחומרי הוראה.

בחיבור זה הוא פועל כיוזם, כמלקט וכאחראי להצגה העריכתית. התוכן התיאולוגי מבוסס על ההפניות לכתובים שנזכרו, ויש לבחון אותו לאור כתבי הקודש.